

SHIBA

-NYTT

NR. 5 - MARS 1992 - 3. ÅRGANG

SHIBA

-NYTT

NR. 5 - MARS 1992 - 3. ARGANG

SHIBA NYTT - MEDLEMSBLAD FOR SHIBAENS VENNER I NORGE

ADRESSE: Svaneviksveien 77 A
N-5032 MINDE, NORGE

TELEFONNUMMER: 05 - 20 06 93
POSTGIROKONTO: 0824 0346762

REDAKTØR: KARSTEIN THUNES (adresse som ovenfor)

INNHALDSFORTEGNELSE:

SIDEN SIST.....	side 1
IMPORTPRESENTASJON IV.....	" 2
KOTOS HISTORIE.....	" 3
DEN JAPANSKE STANDARDEN, DEL IV.....	" 5
JAPANSKE SHIBA-NAVN, DEL III.....	" 6
SITUASJONSRAPPORT VED ÅRSKIFTET.....	" 7
HUNDEUTSTILLING.....	" 9
PARRINGSREGLER.....	" 12
SHIBA TIL TOPPS I AUSTRALIA.....	" 13
SPECIALUTSTILLING FOR SHIBA I ENGLAND.....	" 14
SHIBA PÅ CRUFTS FOR FØRSTE GANG.....	" 16

SIDEN SIST!

Velkommen til det femte nummer av SHIBA-NYTT!

Dette er første nummer i vår andre periode, og vi har de fleste med oss videre. I tillegg har vi fått 13 nye medlemmer siden sist. Dette er resultatet av at en god del hvalper ble født i 1991.

Før jeg går videre kan jeg nevne at vår lille julegave, som skulle markere klubbens første periode, tilfalt medl.nr. 106; KÅRE RØEN i Oslo. Vi har allerede gratulert den lykkelige vinner med julestjernen. Dessverre viste det seg at familien Røen reiste på juleferie samme dag som "stjernen" ankom. Men gode naboer tok heldigvis vare på blomsten og vannet den.

Så over til dette nummeret av bladet.

Vi fortsetter presentasjonen av våre importører. Denne gangen kan vi lese om "KOTO", som er import nr. 3 til Norge. En skildring fra importør og - ikke minst - mamma'en til "KOTO" følger deretter.

Fjerde og siste del i serien om standarden er kun en oppsummering av regler for dommere. Den skulle gi et godt innblikk i hvilken grundig utdanning en japansk dommer må ha før han "slipper til" i ringen. I neste nr. vil vi gjengi kommentarer til standarden. Et felt som alltid er vanskelig, da det lett oppstår tolkinger. Desto bedre vi setter oss inn i hvordan japanerne selv ønsker at deres hunder skal se ut og bedømmes, desto lettere er det å unngå misforståelser.

På side 6 følger så vår populære serie med navneforslag. Deretter følger Christen Langs situasjonsrapport ved årsskiftet 91/92.

På oppfordring har Christen skrevet en artikkel om hundeutstillinger, som forhåpentligvis kan være til hjelp og nytte for de mange nye Shiba-eierne som er kommet til i løpet av 1991. Før eller siden kommer de fleste av oss i kontakt med en utstilling - enten som publikum eller utstiller. Kanskje de såkalte "proffe" også kan dra nytte av å lese litt om dette. Hvem vet ?

På grunn av en del misforståelser grunnet dårlige batterier i kalkulatoren (!!), bringer Christen Lang en rettelse vedrørende hans artikkel om Parringsregler.

Siden vi ikke har hatt mange utstillinger i Norge, hvor Shiba har deltatt siden siste nummer, bringer vi i stedet noen utstillingsresultater fra henholdsvis Australia og England. Det er bare å bøye seg for den australske hunden, som ble nr. 2 "runner up" i konkurranse med 7.500 hunder.

Vi avslutter dette nr. med en svært personlig meningsytring fra "MATTI", tilhørende Christina Nyborg i Hønefoss.

Til det kjedsommelige (!!) skal redaktøren til slutt igjen få oppfordre dere alle til å sende inn meldinger/bilder og stoff til bladet vårt. Ring eller skriv!!

Og til de av "etternølerne", som ennå ikke har forlenget sitt medlemskap for de neste fire nummer av bladet: DET ER ENNÅ IKKE FOR SENT!

Hilsen redaktøren

IMPORT PRESENTASJON IV

MAKOTO HERE WE GO (Koto)

(rød hannhund)

Født: 28.08.87

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

FAR: TENZAN OF ANOSOW

MOR: SASAWAKAHIME OF SASAGAWAEN

OPPDRETTETTER: ROY MULLIGAN & HISAYOSHI KADOWAKI,
England

EIER: CHRISTEN LANG/ ELI & ANDERS TEPSTAD

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

UTSTILLINGSRESULTATER: Norsk utstillingschampion

HVALPER : Far til 3 røde tisper
Mor: N.U.Ch. NV-88 AMAI KEKI

KOTOS HISTORIE

"Makoto Here We Go" kom til Norge en dag i oktober 1988. Navnet; "Here We Go", fikk han av Janet Mulligan da papirene ble sendt den engelske kennelklubben for registrering. Selv hadde jeg foretrukket et japansk navn.

"Koto", som han blir kalt til daglig, ble født i karantene i England, den 29.8.87. Moren var parret før avreisen fra Japan, og Koto var eneste hvalp. Han hadde ingen søsken å leke med, og det er jo begrenset med tid personalet i en kennel har til rådighet for sosialisering av hver enkelt hvalp. Så Kotos første tid var nok ikke særlig lykkelig.

Jeg hadde i lengre tid prøvd å få kjøpe en hannhund fra Kennel Manløyten i Sverige. Mitt ønske var en sønn etter Beikatsura of Dairy Farm. Men da dette ikke gikk i orden, så jeg meg rundt etter andre muligheter.

De første Shiba'ene kom til England i 1985. Og siden England som kjent er rabies-fritt var det naturlig for meg å henvende meg dit for å slippe å ha hunden i karantene.

Fra en dommerkolega i Nederland fikk jeg tilsendt en annonse med foto av Kennel Makotos hunder, og ble imponert over Makoto Aka Danshaku. Jeg henvendte meg til kennelen med forespørsel om kjøp av en hannhund, og fikk tilbud om å kjøpe Koto som da var 7 måneder gammel. Han så lovende ut på bildene, men jeg ønsket jo å se ham i virkeligheten før jeg kjøpte ham. Jeg avtalte en tur til kennelen for å se ham, men det ble vanskelig å finne et tidspunkt som passet for begge parter.

Til slutt bestemte jeg meg for å ta ham usett. Siden hans far fortsatt var i Japan, og siden kennelklubben og veterinærmyndighetene krever en rekke attester før de tillater import, tok det ytterligere et halvt år før Koto landet på Flesland flyplass.

En venn av meg, Odd Askeland, kjørte meg til flyplasen og vi var svært spente. Koto var noe betenkt over sitt nye fedreland, og over så plutselig å bli overlatt til nye mennesker. Vi ble imponert over hans flotte pels og nydelige røde farge.

At Koto var en typisk kennelhund, fikk jeg merke da vi kom hjem. Han var tydeligvis ikke vant til å bo i hus og ville helst være ute hele dagen. Men litt etter litt falt han til ro. Han ble god venn med "Shiba" - tispene fra Sverige - men da hannhund nr. 2 (Matsu) senere kom fra England, ble det bråk. Den nye, frekke fyren ville slett ikke underkaste seg Koto. Matsu var jo vant til å være leder for sine tre viltre brødre. Så det ble svært vanskelig for meg å ha disse to hissige herrene sammen. Så da familien Lavik i Bergen ønsket seg en voksen hund, fikk de overta Koto.

Da Koto hadde vært hos dem i to dager ble ytterdøren ved et uhell stående åpen. Dermed så Koto sitt snitt til en tur i det fri på egen hånd.

Jeg satte himmel og jord i bevegelse for å finne ham, og trodde vel aldri at jeg skulle få se ham igjen. Koto ble borte i 3 dager, før han ble tatt hånd om av noen unge piker som fant ham i nærheten av en gård. På gården var der en tisper med løpetid. Det ble for fristende for Koto og dermed var det slutt på "friheten". Takket være aviser og lokalradio ble han altså funnet. Folk var bare enestående hjelpsomme i disse dager. Vi kunne faktisk følge hans rute ettersom meldingene strømmet inn.

Men så, på grunn av dødsfall, måtte Koto på ny skifte hjem. Og, etter et mellomspill hos en god venn, Mathias Hauge, kom han til slutt endelig i havn, hos Eli og Anders Tepstad.

Hos dem har han fått det så godt som en hund overhodet kan ha det. Og han formelig strutter av velvære. Hvis det er noen hund som skulle fortjene å ha det bra, så må det vel være Koto. Det er tross alt stor forskjell på et liv i norsk natur, med mosjon og masse kjærlighet, og en kenneltilværelse i England.

I Norge er Koto blitt champion og den stolte far til 3 tisper.

Christen

SAMTALE MED KOTO

I dag hadde vi en fortrolig samtale, Koto og jeg. Det var mens jeg satt og plukket den gamle pelsen av ham. Han satt helt stille og syntes tydeligvis det var deilig å bli kvitt den. Han er nemlig begynt å tenke på vårgarderoben.

- Vet du, sa jeg. - Nå har du vært hos oss i ett år. Du kom i midten av februar i fjor, som en praktfull gebursdagsgave til meg. Koto så på meg og jeg kunne **helt** tydelig lese svaret i øynene hans.

- Jeg synes jeg har vært her betendig, jeg, sa han. - Og jeg vil ikke være noen andre steder. Det er her jeg hører til! Men det ville være fint å få springe løs rundt hele Garnes av og til. Slik som jeg gjorde forrige uke, da du åpnet ytterdøren før du lukket døren til hallen. Det var flott!

- Det var ikke flott, svarte jeg. - Du aner ikke hvor redd jeg ble. Du var borte i to timer, og du kunne blitt overkjørt eller overfalt av sinte schaferhunder.

- Pøh, svarte Koto - Jeg vet å passe meg. Jeg sprang på alle de veiene vi pleier å gå tur. Jeg hilste på lille fru Lunde, som jeg kysset på munnen, og på fru Collie som fortalte at hun snart skulle bli mamma.

- Jamen, du skjønner det er båndtvang. Og hvordan ville du like å treffe de store hannschaferne, som bor her nede i veien? Det er best at alle hunder er i bånd, forstår du.

- Javel, da, svarte Koto. - Jeg godtar det. Men jeg tar nok en løpetur igjen dersom anledningen byr seg.

Hilsen Eli, moren til Koto.

DEN JAPANSKE HUNDENS STANDARD

DEL IV: REGLER FOR DOMMERUTDANNELSE

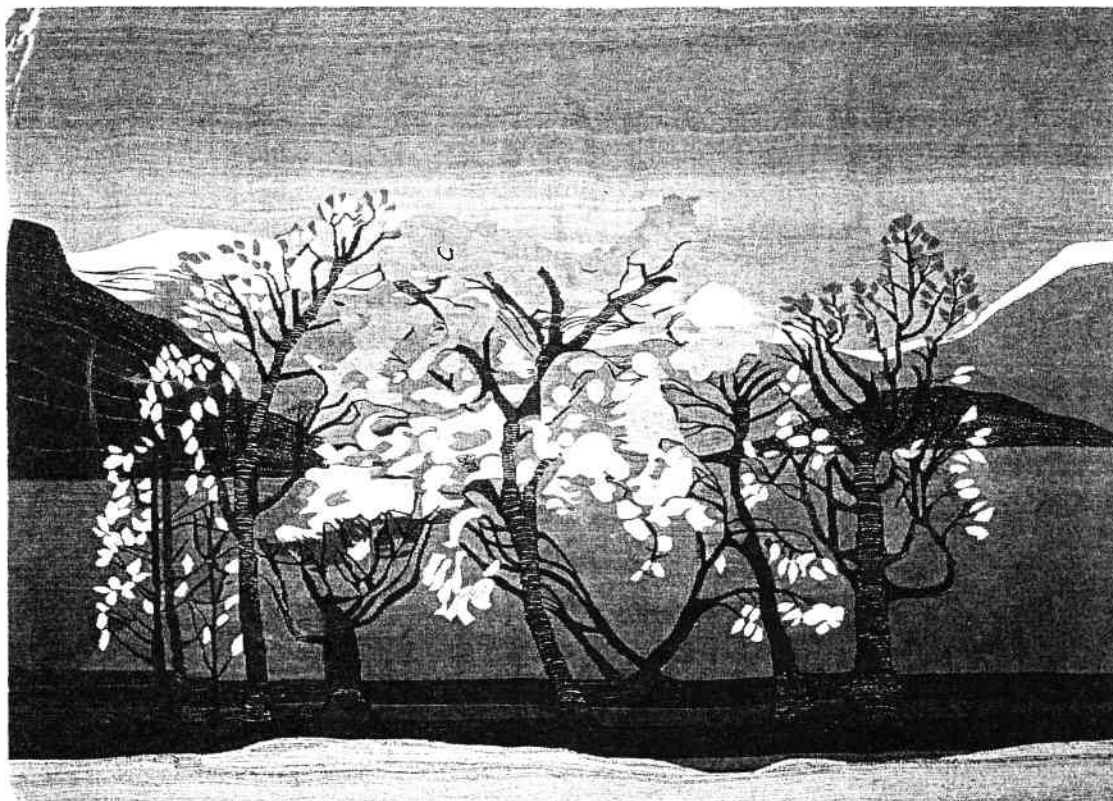
Fjerde og siste del av standarden gir detaljerte regler for dommerassistenter, elever og aspiranter. Vi finner det ikke hensiktsmessig her å gjengi disse i detalj, men gir en kort sammenfatning av hva som må til for at en japaner kan bli en fullt ut kvalifisert dommer, autorisert av NIPPO.

Nihon Ken Hozonkai (NIPPO) er klubben for den nasjonale japanske hunden, som Shiba er den minste varianten av. Klubben er organisert med et hovedkontor. Det er 8 regionale avdelinger og 49 lokale avdelinger.

Hver av disse har sine egne utstillinger og samarbeider med hovedkontoret, som arrangerer nasjonale utstillinger for hele landet. Hvert år gies det ut en årbok.

For å bli dommer kreves:

1. Medlemskap i NIPPO i minst 5 år, samt omfattende erfaring med avl/oppdrett av den japanske hunden.
2. Dommerassistent i minimum 2 år for autorisert dommer ved minst 4 utstillinger.
3. Dommerelev i minst 3 år. Herunder avlagt eksamener ved Akademiet for utdanning av dommere, samt praksis som dommer minst 4 ganger. I denne perioden kreves det også at eleven fortsetter arbeidet som assistent for autorisert dommer.
4. Assosiert dommer i en ikke tidfestet prøveperiode.
5. Endelig autorisasjon som NIPPO dommer.

FORSLAG TIL SHIBA NAVN ELLER KOMBINASJONER:

DEL III

JIKAKU	selvbevisst
JISHIN	selvsikker
JOJOFU	heltinne
JOÔ	dronning
JUGOYA	fullmånenatt
JI JYO	andre datter
JIMMU TENNO	japans første keiser
KABUKI	japans klassisk teater
KAGAYAKU	stolt champion
KAMI	gud
KAMINARI	lyn og torden
KAMIKAZE	vindguden
KASUMI	tåke, dis
KAZAN	vulkanen
KAZE	vind, bris
KAZENHIME	vindprinsessen
KAWAI	søt, god
KEMURI	røyk
KENTOKA	bokser
KIIRO	gul
KIKUHIME	krysanthemum-prinsessen
KIN	gull
KINKAI	gullklump
KITSUNE	rev
KIYOME	den edle, noble
KIZOKU	adelsmann, aristokrat
KOCHO	pen sommerfugl
KOGO	fyrstinne, dronning
KOINU	hvalp
KOKI	edel
KOKUO	konge
KOTEI	fyrste, konge, keiser
KOSUI	flod
KUMA	bjørn
KUMAHIME	nattprinsessen
KUKIHIME	luftprinsessen
KUMO	mørket
KURO	svart
KYOJIN	stor, gigant

EN SITUASJONSRAPPORT VED ÅRSSKIFTET av Christen Lang

I Norge var det ved årsskiftet 91/92 49 Shiba. Av disse er 37 norsk oppdrettede, 17 hannhunder og 21 tisper. Utenom disse er det eksportert 3 norsk oppdrettede hunder til Sverige. To hanner og 1 tise. Vi har importert 12 hunder fra utlandet - 6 hannhunder, hvorav 3 fra Sverige, 2 fra England og 1 fra Australia. 6 tisper, hvorav 5 fra Sverige og 1 fra Australia. 6 av de norskfødte tispene og 2 hannhunder (1 svensk import) er black & tan.

Vi har en uofisiell klubb for rasen med eget medlemsblad; "Shiba nytt", som kommer ut med 3-4 nummer i året. Vi har et godt og hyggelig miljø eierne i mellom. I 1991 arrangerte vi, i samarbeide med Akita-klubben, vår første spesialutstilling. Noe vi håper kan bli en tradisjon. Interessen for rasen er økende, men det er forstøtt mange som ennå ikke kjenner Shiba. Det er ikke uvanlig at vi blir spurt om det er en buhund eller en lundehund vi er ute og lufter. Noen (mest barn) spør sogar om det er en liten rev i bånd vi har. Felles for oss er at vi vekker oppsikt med våre hunder hvor vi enn går.

Når det gjelder størrelsen på kullene, så har Norge i øyeblikket Europa-rekord for antall (levende-fødte) hvalper i ett og samme kull. Nemlig 8 hvalper som ble født den 19.11.91 hos Hege og Svein Tore Bøe. Det var deres tise Chiisai Oyjo av Enerhaugen, som nedkom med dette rekordkullet. Den unge moren klarte både fødsel og amming på en perfekt måte. Den stolte far er Manløtens Gaibu Gendo, som tilhører Vidar Jacobsen.

Et annet stort kull - 6 hvalper - var like før født hos Margrethe Geicke i Asker. Far her var Manløtens Ikioi, tilhørende Kari Løken og mor; Margrethes Amai Kurohakucho av Enerhaugen.

På utstillinger i Norge har våre Shiba plassert seg meget bra i forhold til antall hunder. Både i 1990 og 1991 har en rekke forskjellige hunder blitt plassert i gurppekonkurransen. På den store Sjølyst utstillingen i 1990, ble Glendalin Ayako San 3 BIG i konkurranse med Norges beste spishunder. Og i 1991 ble hun 2 BIG på NKKs Int. utstilling i Tromsø.

Norsk eide Shiba har også tatt godt for seg av de svenske premiebordene, de gangene vi har delttatt der. Makoto Dynamite ble BIR på SKKs 100-års jubileumutstilling i 1989. En hannhund fra det første norskfødte kullet; Aka Matsu av Enerhaugen, er den første norskoppdrettede Shiba som har oppnådd norsk og svensk championat.

Avlsmessig har vi gjennom våre importter idag endel forskjellige linjer. Men i en liten rase vil det fort bli et ensidig genemateriale. Dette er noe vi må være svært oppmerksom på. I fremtiden er vi avhengig av et godt samarbeide med Sverige og av nye importter. Vi har jo idag allerede endel av de linjer som finnes i Sverige gjennom våre svenske importter. Det vi må prøve å unngå er at en og samme hannhund (uansett hvor god den måtte være), blir brukt til **for** mange tisper. Dette kan hjelpe oss å

bevare et større genemateriale, og er noe vi må gjennomføre i dag. Om 10 år er det for sent. Da vil en eventuell matador-avl ha gjort store skader. Dette er et ansvar som både hviler på den enkelte hannhund-eier og alle oppdretterne.

Det kan være fristende å bruke en kostbar import på mange tisper, men det gavner ikke rasen på lang sikt. Det er vårt oppdrett i dag som skal legge grunnlag for en sunn Shiba-stamme i fremtiden.

REKORDKULLET PÅ 8 HVALPER

I midten den stolte oppdretter; Hege Bøe, flankert av to stolte "fedre"; Vidar Jacobsen til v. og Gunnar Hopland.

HUNDEUTSTILLING
HVORFOR og HVORDAN
av
CHRISTEN LANG

Hva er egentlig formålet med en hundeutstilling?

Svarene kan være mange: Skjønnhetsbedømming? Den rent estetiske nytelsen det er å se en harmonisk og velstelt hund.

Konkurransen? Vårt behov for å vinne og ha den beste hunden. Og ikke minst et mål for oppdretteren til å avle frem sunne og rasetyperiske hunder.

Eller kanskje det rett og slett er å ha en hyggelig hobby, der vi kan treffe andre mennesker og prate om vår felles interesse.

Det er to typer bedømmelse. Den ene er kvalitetsbedømmelsen, hvor hver enkelt hund blir målt opp mot rasens ideal, som er beskrevet i rasestandarden. Standarden er bygget opp ut fra den funksjon (arbeidsoppgave) den enkelte rase skal fylle, og er som regel utarbeidet i rasens opprinnelsesland.

Den andre typen er konkurransebedømmelse. Her vurderes de anmeldte hundene opp mot hverandre, og den hunden som er nærmest idealet - har minst detaljfeil - vinner.

Hva kan vi så gjøre for å presentere vår hund på en best mulig måte?

Det er en selvfølge at vi alltid møter med en velstelt hund, som er godt "luftet" på forhånd. Hvis hunden ikke er i pels, så la den heller bli hjemme. Det er mange utstillinger i løpet av året, så anledningen vil helt sikkert by seg senere. Det er ikke å anbefale å vise en hund i dårlig pels eller kondisjon (for tykk/tynn).

Husk at hundens eksteriør er det ingen ting å gjøre med. Den er resultat av sine foreldre, og viser om oppdretteren har lyktes i å finne en god kombinasjon. Ta det derfor ikke personlig dersom din hund ikke helt er idealet for rasen. Alle ønsker jo å eie eller være oppdretter av den beste hunden. Men alle kan jo ikke vinne alltid.

Men heldigvis har de forskjellige dommerne forskjellig syn på hva de anser som viktige detaljer.

Det DU imidlertid kan gjøre, er å presentere hunden på beste måte overfor dommeren. Dette begynner allerede når du får hvalpen. En glad hund, som er foret riktig og som får rikelig mosjon og masse kjærlighet, vil ALLTID være en god hund, uansett premiering.

På utstilling skal dommeren se på hundens tenner og kontrollere bittform etc. Da gjelder det at vi har trent på dette fra hvalpen er liten. Noen dommere vil også se hunden på et bord. Dette må også trenes på. En hund som er vant til å stå på et bord, vil heller ikke bli så lett redd hos dyrlegen.

Hunden må kunne bli tatt på av fremmede.

Noe av det jeg personlig synes er det viktigste ved hundeutstillinger, er det at vi skal avle frem mentalt sunne hunder,

som skal kunne tåle den påkjenningen det er å komme på en utstilling med mange fremmede mennesker og hunder, og bli tatt på av en fremmed (dommeren).

En hund trenger normalt ikke å bades før en utstilling. For de fleste raser (untatt pelsrasene) holder det med en god børsting. I utstillingsringen finnes det KUN 2 posisjoner. Hunden skal stå i ro. Dette kan med fordel trenes på. Og den skal **trave** (ikke gallopere) rundt i ringen. Hver rase har sitt bevegelsesmønster, så her må fart og skrittlengde tilpasses hundens bevegelser.

Hundene stilles ut etter kjønn og alder. Hannhunder og tisper hver for seg. Først kommer klassens hunder samlet inn i ringen. Da gjelder det å still hunden opp så pent som mulig. La den helst stå fritt. Stå aldri mellom hunden og dommeren. Dommeren skal SE hunden hele tiden.

Førsteintrykket er meget viktig for dommeren. I ringen er det også viktig at det er god kontakt mellom hund og fører. Prat gjerne med hunden og få den til å vise seg fra sin beste side. Dette må trenes på. Det nytter ikke å komme på utstilling uten å være forberedt, og kanskje bli skuffet over at det ikke gikk bra. Husk at DU vet hvor fint hunden din kan vise seg. I ringen er det DIN oppgave å vise dommeren dette. Det er kort tid vi har til disposisjon, så her må konsentrasjonen være på topp.

Det du kan forlange av dommeren er at han/hun selvfølgelig er høflig og vennlig, og går nøye over hunden din. Husk at det er helt frivillig å stille ut. Du ber om akkurat denne dommerens syn på din hund, og han/hun gir deg det ut fra det de ser i bedømmelsesøyeblikket. Dommeren skal også se hunden i bevegelse. Følg de anvisninger som gies.

Noen, (særlig engelske dommere), vil se hunden bevege seg i en trekant. Andre vil først se hunden bevege seg rundt i ringen, for deretter å se hundens bevegelser rett forfra og bakfra. De ber deg da om at du går rett frem og tilbake med hunden, etter først å ha gått noen runder rundt i ringen. Etter at dommeren har sett alle hundene i sin klasse stående og i trav, er det tid for den individuelle kvalitetsbedømmelsen. Etterpå blir de hundene som går videre til konkurransebedømmelse, innkalt samtidig og dommeren rangerer disse innbyrdes. Til slutt blir beste hannhund og tisper kåret (BIR og BIM). BIR hunden går videre til gruppefinalen. En kort, skriftlig kritikk som inneholder dommerens oppfatning av hundens fordeler og mangler, blir utlevert når hunden er ferdig bedømt.

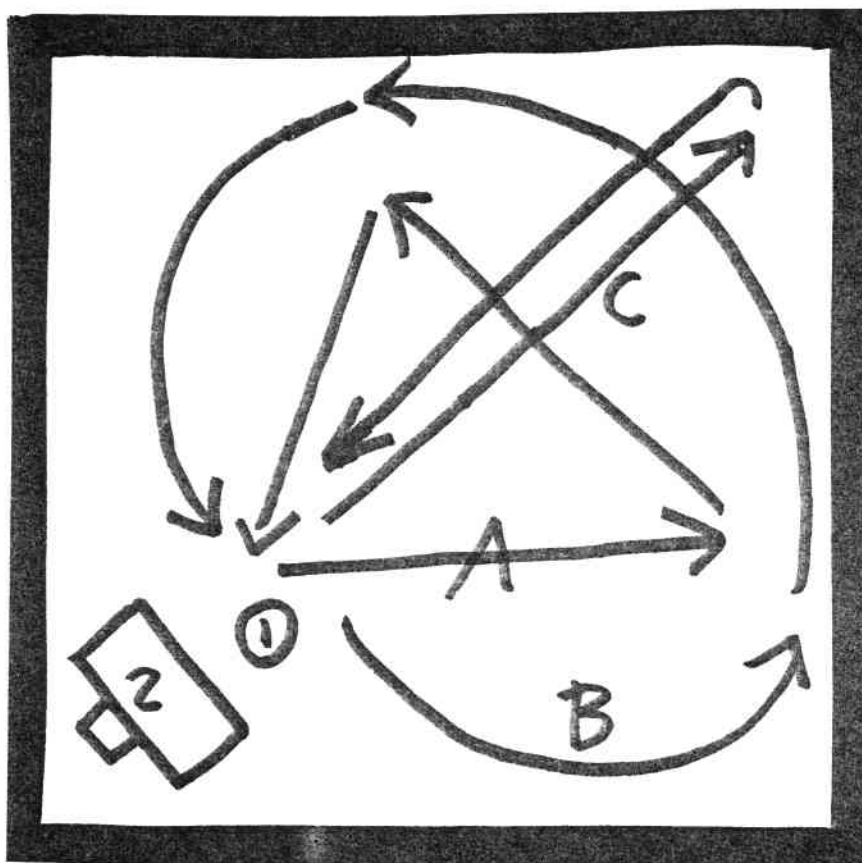
Regler, klasser og sløyfer står omtalt i utstillingsreglementet, som det kan lønne seg å lese igjennom på forhånd. Det er mye å sette seg inn i for en førstegangs-utstiller. Ta den første utstillingen som en trening, og delta gjerne på hvalpeshow som ledd i treningen. Både hund og eier trenger å øve seg. "Rom" ble som kjent ikke bygget på en dag!

Men glem ikke at det viktigste er å ha en hyggelig og interessant dag på utstilling.

Og du er **selvfølgelig** like glad i hunden din uansett hvilke premier den får!

UTSTILLINGSRING

I ringen er det kun dommeren, ringsekretær og skriver som har lov å oppholde seg, utenom utstillerne og eventuelle aspiranter og elever.

1 DOMMER

2 DOMMERBORD

A Trekant som du skal følge, dersom dommeren ønsker dette.

B Rundering av ringen. Husk alltid å holde god fart og god avstand til hunden foran deg. Hunden skal alltid gå på VENSTRE side av deg. Bruk ringen godt, dvs. gå godt ut til sidene.

C Du går rett frem og tilbake fra dommerbordet.

Hvis du har opplysninger om hunden, eller spørsmål, henvend deg da alltid til ringsekretæren. Det er ikke tillatt å opplyse dommeren om tidligere premieringer. Hver hund har et utstillingsnummer, og dommeren vet hverken navnet på hund eller eier.

PARRINGSavgift
av Christen Lang

Som observante lesere sikkert forlengst har oppdaget opererte jeg med feil prosentsetsats i forrige nr. av bladet. Jeg beklager feilen. Korrekt prosent skal selvsagt være **12,5%**. Dette tilsvarer kr.1000,- til hannhund-eieren pr. hvalp, og ikke kr. 500,- som det sto sist.

Vi har fått svært få reaksjoner på artikkelen, og lurere på om dette vil si at dere stort sett er enige i de prinsipper vi fremsatte ?

Noen har reagert på at man skal betale avgift for selve parringen, uten å få rett til en gratis omparring dersom det ikke blir hvalper.

Prinsippet her er at denne avgiften er en **engangsavgift**, som skal dekke at hannhund-eieren må stille sin hund til disposisjon for tisper-eieren på et bestemt tidspunkt.

Da er det jo det samme om det blir hvalper eller ikke. Det er derfor rimelig at denne avgiften holdes utenfor det hannhund-eieren skal ha av eventuelle hvalper.

En annen sak, som jeg ikke kom inn på i mitt forrige innlegg, er at vi kanskje bør utarbeide regler for tilbakebetaling av del av prosentene til oppretter i de tilfeller oppdretteren må erstatte del av kjøpesummen for hvalpen p.g.a. for eksempel underbitt eller manglende testikler. Her vil det være riktig med en fordeling av tapet mellom partene (hannhund-eier og oppdretter), ut fra prosentsetsatsen.

Disse forslagene til regler er fra min side ment som en hjelp. Det er alltid en fordel å ha ens regler, men det står selvfølgelig den enkelte hannhund-eier/oppdretter fritt å avtale annet.

Vi mottar gjerne synspunkter fra leserne på dette eller andre emner som har med avl/oppdrett å gjøre. Vi ser helst at dette gjøres skriftlig.

Christen Lang

SHIBA I TOPPEN PÅ EN AV VERDENS STØRSTE HUNDEUTSTILLINGER!

På den største hundeutstillingen i Australia - "The Melbourne Royal Show" - en utstilling som kan sammenlignes med Crufts i England og den store Westminster utstillingen i USA, ble en Shiba - Glendalin Konpaku San - tilhørende Anderson & Smit, Australia, nr. 2 "runner up" av i alt 7.500 påmeldte hunder.

Finaledommer var den finske dommeren Kari Järvinen, som uttalte at han ikke hadde sett bedre Shiba noen andre steder i verden.

I Norge finnes det både en helbror og en halvsøster av denne hunden.

GLENDALIN KONPAKU SAN

**SPESIALUTSTILLING FOR SHIBA I ENGLAND
FOR FØRSTE GANG**

Søndag, den 20. oktober 1991, arrangerte den engelske raseklubben, The Japanese Shiba Inu Club of Great Britain, for første gang spesialutstilling for rasen. 85 hunder var anmeldt. Som dommer var invitert Les Crawley, som har dømt forskjellige raser siden 1964, og som også flere ganger har dømt på Crufts.

Beste hannhund og Best i rasen ble; **Makoto Tobias Chevawn**, tilhørende Janet Campion. Beste tisper ble; **Kerrilands All Change at Manorfields**, tilhørende Mrs. Wallis.

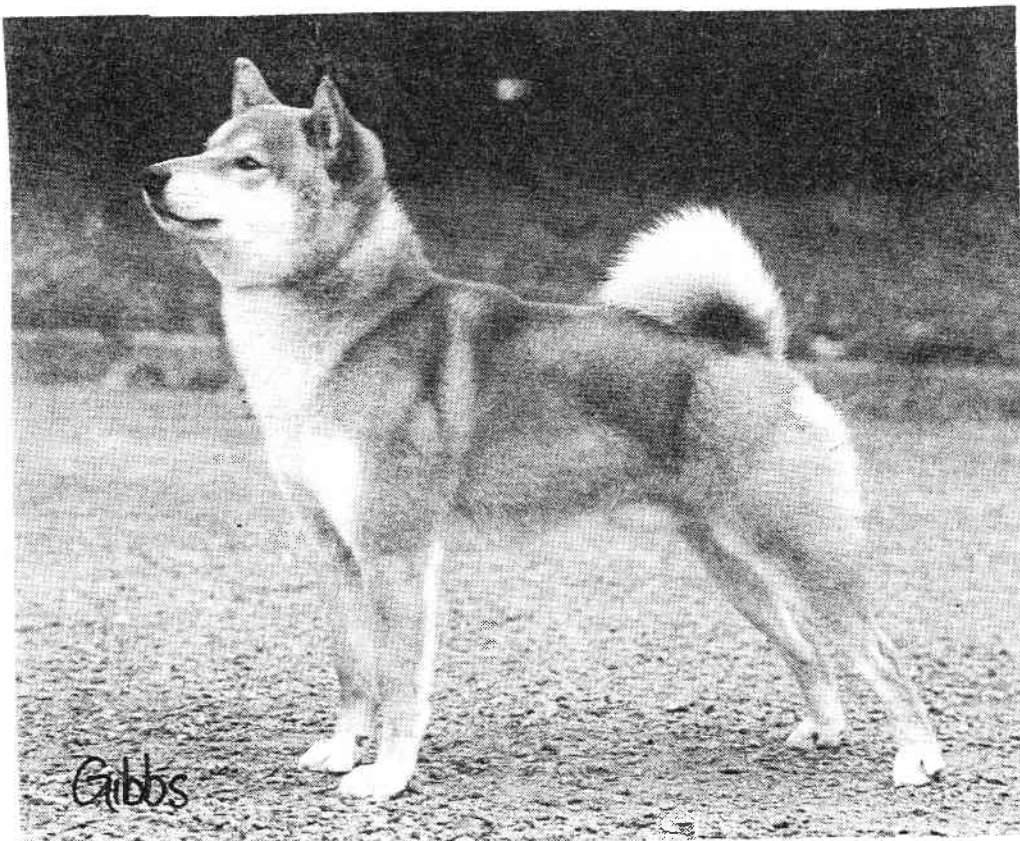
Beste hvalp; **Makoto Red Alert**, tilhørende Mulligan & Kadowaki. Hans søster; **Makoto Simply Red**, også eiet og oppdrettet av Mulligan & Kadowaki, ble reserve.

Reserve beste hannhund ble; **Wellshim Blackjack at Vørmund**, tilhørende Dunhill. Reserve beste tisper og beste veteran ble den japanske importen; **Kurochahime of Dohgayamasow**, som eies av Mulligan & Kadowaki.

Andre klassevinnere var; **Kintoki the Black Bomber**, tilhørende Mrs. Spencer og **Manorfields Mulligan**, tilhørende Mrs. Wallis.

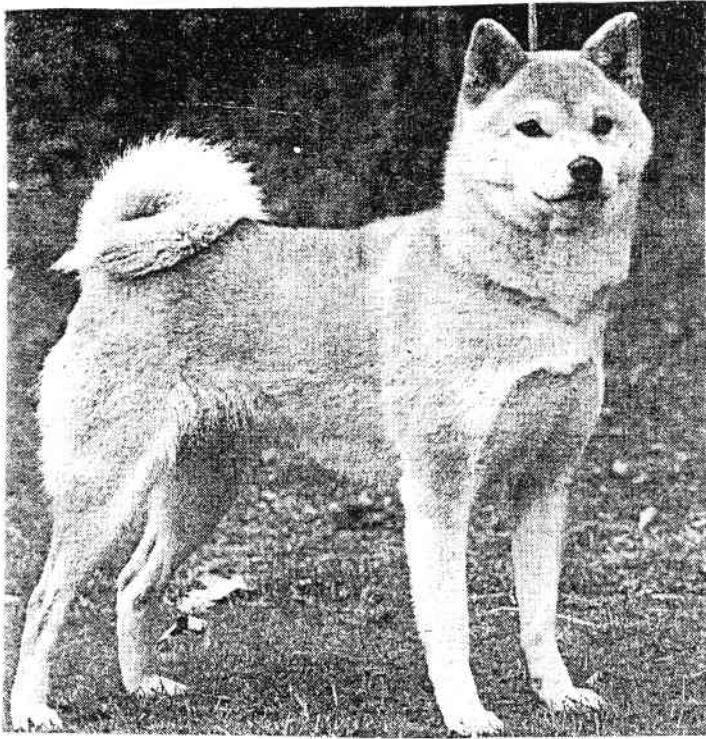
"Makoto Dynamite", som ble eksportert til Norge fra England i 1988, er kullbror av Makoto Tobias Chevawn og helbror av Makoto Red Alert og Makoto Simply Red.

BESTE HANNHUND og BIR

MAKOTO TOBIAS CHEVAWN

BESTE TISPE

KERRILANDS ALL CHANGE
AT MANORFIELDS

BESTE HVALP

MAKOTO RED ALERT

RESERVE BESTE TISPE

KUROCHAHIME OF DOHGAYAMASOW

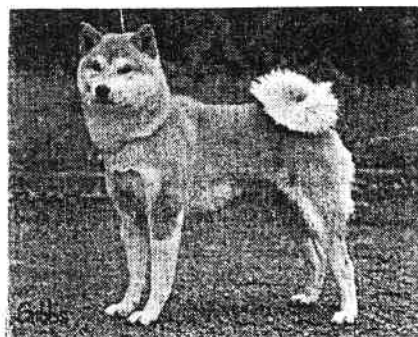

WELLSHIM BLACKJACK AT VORMUND

RESERVE BESTE HVALP

MAKOTO SIMPLY RED

MANORFIELDS MULLIGAN

SHIBA PÅ CRUFTS FOR FØRSTE GANG

1992 blir et historisk år for de engelske Shiba-eierne. I år var det nemlig første gang rasen var representert på denne berømte utstillingen, som er verdens største og mest kjente hundeutstilling.

Utstillingen har sitt navn etter Mr. Charles Cruft, som arrangerte den første utstillingen for over 100 år siden (i 1891). For å få lov til å delta må de utstilte hundene kvalifisere seg i løpet av foregående år. 85 Shiba hadde kvalifisert seg, men ikke alle møtte frem, av forskjellige årsaker.

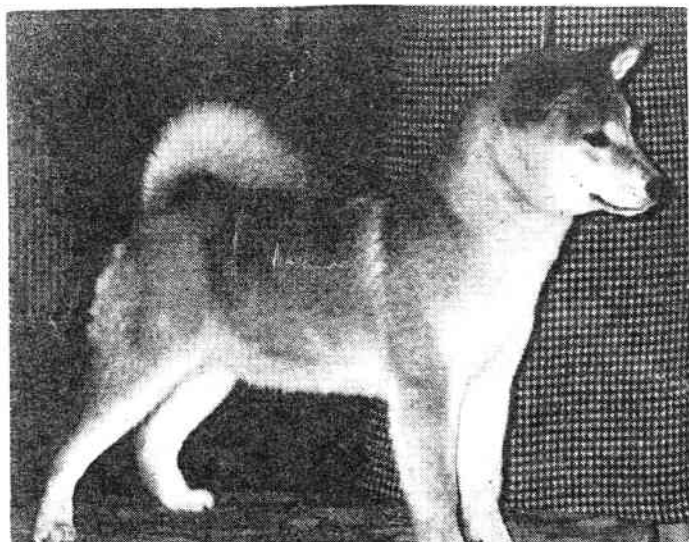
Som dommer var invitert Mrs. Jo Gibbs, som selv er oppdretter av rasen, under kennelnavnet "Merryn".

Beste hannhund og best i rasen ble "WELLSHIM BLACK JACK AT VORMUND". Eiet av Mrs. Dunhill.
Best i motsatt kjønn ble "MADASON TOYA" tilhørende Mrs. Atkinson.

"BLACK JACK" er nært beslektet med de to japanske importene "NADAKA KUROTAKA OF FUJIMINE KENSHA" og "BENIKATSURA OF DAIRY FARM", som begge har mange etterkommere i skandinavia. Alle tre har samme bestefar, nemlig den meget kjente japanske avlshunden "KOTETSU OF KOTOKUSOW".

I Finland finnes en kullbror av "Black Jack".
For danske shiba-eiere kan det være verdt å merke seg at "TOYA" er oldebarn av "KISKAS CINNAMON", som ble eksportert til Danmark for noen år siden.

BEST I MOTSATT KJØNN

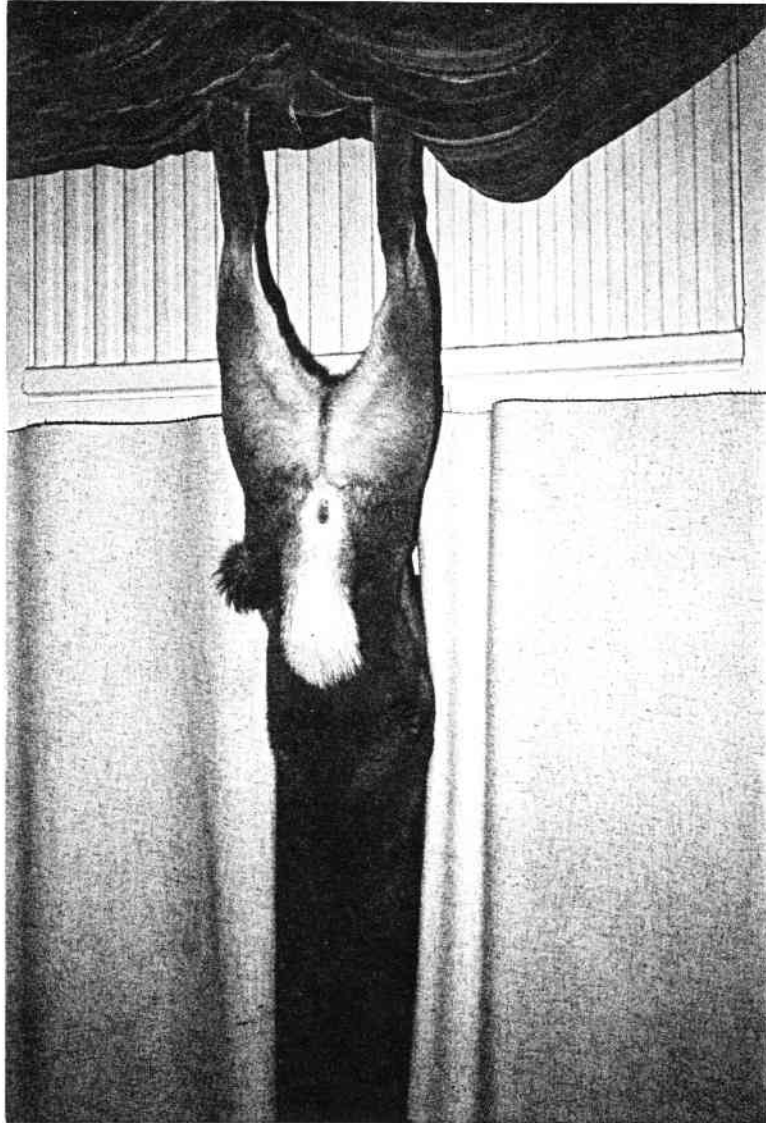
MADASON TOYA

BEST I RASEN PÅ CRUFTS

WELLSHIM BLACK JACK AT VORMUND

Fortvil ikke, Matti.
Vi er tilbake til sommeren.

Kommer ikke "Shiba-nytt"
snart.....Sukk!!!